

wane spjewane a prajene budze, je wschitko, kaj by jedyn do Budy bit. Tu febi hinaf nepomyšl, hacz so je ton Czert jich Wutrobu wobšrnyl, a tornje to Ssynjo, to Sstowo Bože preječ, so bychu newjerili a sbožni nebili.

Pschetož by by tudy ton Czert nebyl, aby jena pschinarodžena naturška Sabycziwošz byla, kaj pschezo jedyn Czlowek wjazy nawuknyč može, jako ton drubi, da by tolla tudy te Požadanje bylo, so by Czlowek wopomnik: Ach Božo, so ja zylje ničžo skhować nemožu, daj mi schak tolla twoju Nadu, a wottewr mi moju Wutrobu, so bych na to kedybowat a skhować moč, schrož ja we tem Předowanju křyschu. Pola takich Czlowekow, kotřiz jene Požadanje po tem Sstowi maju, nima ton Czert žane Mjesto a Moz, hewak by derje tajke Požadanje preječ wostalo. Ale tamni so wo to nestaraju, haj pomyšla febi. Dyz woni jedyn Krosch, nowy Penes, aby nješto menscheho, teho Předowanja dla skomdžicž dyrbyja, so je to wulka Schkoda. Pschi tem je wjeszje ton Czert, hinaf febi ničto netreba pomyšlicž.

To je ta najwetscha Romada, kotřiz to Sstowo křyscha a na nje nekedybujaj, pschetož ton Czert jim je s Wutroby wutornje.

B. Či drusy dwje Romadzi nejstej tajzny sli, ale stabi, wonej sapocznej tej trochu a skhowatej nješto datej febi je tešch lubicž. Tehodla jich ton Knes tak zylje temu Czertej nepoda, kaj tyh

prjenich, hacz runje pola nich tešch te Płody nepschindu. To su njete čzi křami, kotřiz we Pscheszjehanju newobsteja a wobštanu newostanu, ale kaj čerwy Ssad na Shtomni wisajo wostane, tak doho hacz je čicho, tak borsy pak hacz Bjeťr pschindze, da s Romadami wotpanje. Tajzny su tešch čzi křami, praji ton Knes, na Čzaš woni wjerja, ale tak borsy hacz ton Bschiz pschindze, da so dadža wotraschicž, nemoža a nochzedža ničžo čzerpicž, duž dyrbi tešch ton Płod teho wječžneho žiwjenja wohnkach wostacž, sewschitkimi drubimi dobrými Płodami, kotřez steho Sstowa a Bjeťry sem pschindu.

C. Za čzeča Romada su čzi, kotřiz Las křomstwa, Staroszje a čzielnych Loschtow dla to Sstowo kedybu nimaju. Pschetož schtuž se křwjetnými Staroszemmi wokelo kodži, čže romadu schrabacž a drapacž, a jeno na to myšlicž, kak by wulki a bohaty byl, ton wobčežuje křwoju Wutrobu, kaj Křystus praji pola Lukascha na 21. Stawi, tak so ton prawy Płod poduscheny budze, kaj Sorno bes Čzernemi.

Džjetacž dyrbinny, a křždny we křwojim Powołanju křwjernny a sprozny bydž, to neje sakasane, ale hješčeže pschikasane we 3. Stawi, prjenich Křihow Mossakřownch: We Poczi křwojeho Woblecza dyrbisch ty křwoj Bljeb jysz 2c. Ale so jedyn tak drapje a lakomny je, kaj njete Sstwjete čžini, a so jeno wo to prozuse, kak by welse čerwennyh Stotnyh a Čholerjow naromadžil, bohaty a wostokfi byl,